

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
✉: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/151/2017/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

37/2018. (III. 8.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2017. április 4-én előterjesztett **panasza alapján indult eljárásában** a 2018. március 8-án – Fráterné dr. Ferenczy Nóra testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén született hozott állásfoglalását

megküldi az Országos Rendőrfőkapitánynak.

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben **alapjogot súlyosan sértő intézkedésre került sor.**

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos a 2017. április 4-én kelt panaszbeadványában előadta, hogy 2017. március 28-án jogosulatlan és brutális rendőri intézkedés áldozata lett. A S. R. tértivevényes levél útján idézést küldött a részére 2017. március 28-ra 10 órára. A helyi postai kézbesítő szabályszerűen értesítést hagyott számára erről a levélről, mivel nem tartózkodott otthon. Az értesítés alapján ezt a levelet 2017. április 5-ig lett volna lehetősége átvenni, annak tartalmát megismerni és az idézésnek szabályszerűen eleget tenni. A rendőrség a kézbesítési vélelem betartási kötelezettségét be nem tartva a panaszost 2017. március 28-án a tulajdonát képező ingatlanából bilincsbe verve elvitte. Az ingatlan területére a bejárati kapu roncsolásával jutottak be és a lakás bejárati ajtaját részlegesen megrongálva, a panaszost álmából felverték és kiharcolták a lakásából, hasra fektették és kezeit a háta mögé bilincseltek és erősen meghúzták azt.

Jogairól nem tájékoztatták és azt sem közölték, hogy miért viszik el, mondván, hogy tudja a panaszos azt. Az eset a helyi iskola, óvoda, Polgármesteri Hivatal közvetlen közelében, mindenki szeme láttára megszegőítő és emberi méltóságot semmibe vevő módon történt, hiszen még azt sem engedték meg, hogy a panaszos felöltözzön.

A panaszos állítása szerint ellenállást nem tanúsított és nagyon félt. A rendőrök az utcán álló személyautóba tuszkolták, majd S.-ra vitték a rendőrorsre. Ott arccal a fal felé állították és altestileg is megmotozták. Ezt követően a bilincset, amely maximálisan meg volt szorítva, a kezén hagyták, és

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

mint egy bűnözőt az őrizeteselemek fenntartott cellába zárták. Ott több órán keresztül a fűtetlen helyiségben tartották a panaszoszt és mivel csak egy alsónadrágban, papucsban és egy kapucnis pólóban volt, nagyon fázott. Ez kb. 9 óra és fél 10 között történhetett. A panaszos végül 11 óra körül csengetett, hogy mondják meg, miért van a rendőrségen. Azt felelték, hogy majd a kihallgatáson elmondják. Fél óra múlva újra csengetett, hogy a bilincs szükséges-e, hiszen be van zárva. Erre a B. nevű, a panaszos által személyesen is ismert rendőr azt válaszolta, hogy a kulcs a kollégájánál van, aki nincs a helyszínen. A panaszos ügyvédet kért, amire azt válaszolták, hogy majd a kihallgatáson kérhet.

Kb. tíz perc múlva kiszólitották és levették a bilincset és aláírtak vele egy olyan papírt, hogy ők mindent szabályszerűen tettek, a legjobb tudásuk szerint, nem szenved a panaszos betegségben, életmentő gyógyszert nem szed és nem kéri, hogy családtagot értesítsenek. Ezután visszaküldték a cellába és közölték, hogy kb. 20 perc múlva kihallgatják. Ennek ellenére a kihallgatás kb. 13 óra körül történt meg. A kihallgatás után közölték, hogy „rabosítanak” de a kolléganő, aki ezt végzi, az még nincs jelen, úgyhogy vissza kellett mennie a cellába. Kb. délután fél 3 körül megtörtént a rabosítás és 15 óra körül, miután a jegyzőkönyvet aláírta, elengedték. A panaszos sérelmezi, hogy az általa aláírt papirokból a mai napig sem kapott másolatot.

A leírtak alapján a panaszos kéri, hogy indítsanak eljárást az említett ügyben, és ha igazságtalanság történt, úgy a felelősöket marasztalják el, és számára erkölcsi és anyagi jóvátételt biztosítsanak a közvélemény előtt.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendőrség által rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) A kapitányságvezető átiratában előadta, hogy a panasossal szemben a K.-i Rendőrkapitányság S.-i Rendőrőrs Bűnügyi Alosztályának nyomozói, B. Cs. c.r, ftzls., K. J. c. r. tzs., valamint Ö.-N. H. r. ftörm. intézkedtek.

A rendőrök K.-i Rendőrkapitányságon [...] bü. számon folyamatban lévő a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 198. § (4) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdése szerint minősülő tizenegyedik életévét betöltött, de tizennyolcadik életévét be nem töltött személlyel hatalmi vagy befolyási viszonyával visszaélve elkövetett szexuális visszaélés büntettének megalapozott gyanúja miatt folyó büntetőeljárás során 2017. március 28. napon a panaszoszt a lakásáról a S.-i Rendőrőrsre előállították, majd gyanúsítottként hallgatták ki.

A rendelkezésre álló adatok alapján a panaszos megalapozottan gyanúsítható azzal, hogy 2016. augusztus eleje óta folyamatosan, heti több alkalommal találkozik, tartja a kapcsolatot F. O. tizenöt éves fiatakorúval; cigarettát, ételt, italt ad neki, és H. belterületén több alkalommal szexuális cselekményt végzett vele; orálisan és a kezével is több alkalommal kielégítette O.-t, és őt is több. kb. 10 alkalommal rábírta arra, hogy kézzel, illetve egy alkalommal arra, hogy orálisan elégítse ki oly módon, hogy kézzel odanyomta a nemi szervéhez a fiatakorú sértett fejét. Az ügy előadója Ö.-N. H. r. ftörm, aki a sértett édesapjának 2016. november 24. napján tett feljelentése óta a nyomozást vezeti.

Az ügyben végzett adatgyűjtések és folyamatos kapcsolattartás eredményeképpen olyan releváns információk jutottak az ügy előadójának tudomására, melyek alapján okkal lehetett azt feltételezni, hogy az ügy gyanúsítottja és fiatakorú sértettje között még fennálló kapcsolat egy esetleges késői beavatkozás következtében jelentős, vissza nem fordítható hátrányokat, egy esetleges súlyosabb bűncselekmény bekövetkezését eredményezheti a fiatakorú sértettel szemben.

Ö.-N. H. r. ftörm. a tudomására jutott információkat, valamint azt, hogy a panaszos a részére 2017. március 20. napon kipoztázott 2017. március 28. napon 10 órára szóló gyanúsított idézőt nem vette át, jelentette felettesének V. R. r. őrnagynak, a S.-i Rendőrőrs megbízott parancsnokának.

Ezen információk, tények a S.-i Rendőrőrs Bűnügyi Alosztálya részére 2017. március 28. napon megtartott eligazítás tárgyát képezték, ahol az ügy előadóján kívül jelen volt még V. R. c. r. őrnagy, valamint a Bűnügyi Alosztály tagjai, B. Cs. c.r. ftzls. és K. J. c. r. tzls. urak.

Ő.-N. H. ismertette továbbá, hogy a panaszos szinte mindig tart magánál kést, szűrő- vagy vágóeszközt, erre tekintettel fokozott körültekintéssel kell eljárniuk, amennyiben a panaszos előállítását kell végrehajtani.

Az eligazítást tartó V. R. c. r. őrnagy az elhangzottak kapcsán – tekintettel a fiatalok védelmére, azok mindenirányú zavartalan fejlődésére, – azt az utasítást adta, hogy a bűncselekmény továbbfolytatása, illetőleg megszakítása érdekében azonnali rendőri intézkedést fogatosítva a nyomozók mindhárman jelenjenek meg a gyanúsított állandó bejelentett lakcímén, majd feltalálása esetén a panaszost a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 33. § (2) bekezdés b) pontja alapján - mint bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható személyt - állítsák elő a S.-i Rendőrőrsre. Ezen szempontokra, valamint a késedelem jelentős veszélyére tekintettel nem került betartásra a rendőrség által kiállított, a panaszos részére kipoztázott 2017. március 28. 10 óra 00 percre szóló gyanúsított idézés kézbesítési vélelmének betartási kötelezettsége.

Az őrsparancsnok által megtartott eligazításon meghatározottak alapján B. Cs. c. r. ftzls., K. J. c. r. tzls. és Ő.-N. H. r. ftörm. 2017. március 28. napon 8 óra 20 óra körüli időben megjelentek a panaszos házában azzal a céllal, hogy nevezett személyt előállítsák a S.-i Rendőrőrsre.

Az intézkedő rendőrök a lakóház környezetében dolgozó két H.-i közmunkás férfitől azt a tájékoztatást kapták, hogy a panaszos vélelmezhetően otthonában tartózkodik, mivel ők kora reggel óta mindketten a lakóház környezetében dolgoztak, és nem látták onnan kijönni. Ennek ellenére a panaszos a rendőrök többszöri felszólításra sem volt hajlandó a lakóházból kijönni.

Tehtett arra, hogy a magánlakásba való belépés törvényi feltételei fennálltak, így K. J. c. r. tzls. és B. Cs. c. r. ftzls. az ingatlan udvarára mentek oly módon, hogy az épületet határoló téglakerítés fém kapu szárnyát tartó kötöződrótot három helyen el kellett vágni, melyhez megfelelő szerszám hiányában a két közmunkás segítségét kérték. Nem igaz tehát a panaszos által levelében leírt azon tény, hogy a rendőrök a "bejárati kapu roncsolásával jutottak be" az ingatlan udvarába. Ő.-N. H. r. ftörm. az utcán maradt, és ott biztosított.

B. Cs. c. r. ftzls. és K. J. c. r. tzls. több alkalommal a „Törvény nevében” szavak előrebocsátásával, nagy hangerővel felszólították a panaszost, hogy az épületből jöjjön ki, aki ennek hatására önként nyitotta ki a ház bejárati ajtaját. Ennek következtében a panaszos azon állítása sem igaz, hogy a rendőrök a lakás bejárati ajtaját részlegesen megrongálva parancsolták ki a lakásból.

Miután a panaszos ajtót nyitott K. J. c. r. tzls. nevezett jobb kezére, míg B. Cs. c. r. ftzls. pedig nevezett bal kezére fogott, hasra fektették, majd kezeit K. J. az Rtv. 48. §. b) valamint c) pontjai alapján, a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 30/2011. (IX.22.) BM. rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 41. § (4) bek. b) pontjában írtak alapján hátra helyzetben megbilincselte.

Az intézkedő rendőrök ezt követően közölték nevüket, jelvény számukat, rendfokozatunkat és beosztási helyünket, majd igazoltatták az intézkedés alá vont személyt.

Az igazoltatásra az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja alapján került sor, mely során közölték, hogy a S.-i Rendőrőrsön [...] bü. számon folyamatban lévő bűnügyben bűncselekmény elkövetésével megalapozott gyanúsítható, ezért elő fogják állítani a S.-i Rendőrőrsre, amit Panaszos megértett és tudomásul vett.

Ezután nevezett személy figyelmét felhívták, hogy az Rtv. 31. § (1) bek. alapján ruházatát átvizsgálják, melyet a H., T. u* szám alatti magánlakásban 8 óra 40 perckor B. Cs. c. r. ftzls. hajtott végre. Nem igaz tehát azon állítás sem, hogy „jogaimat tudomásomra nem hozták és azt sem közölték, hogy miért visznek el”.

A ruházatátvizsgálatát követően a panaszost az utcán parkoló szolgálati gépkocsinhoz kísérték, majd a S.-i rendőrörsre előállították. Panaszos a személyes szabadságot korlátozó intézkedés ideje alatt egy pólót, papucsot valamint alsónadrágot viselt, azonban a kezek hátra helyzetben történő bilincselése miatt az öltözködésre nem volt lehetőség, így egy táskába egy pár cipőt és egy nadrágot csomagoltak el a rendőrök, melyet az előállított személlyel közösen a S.-i Rendőrörsre szállítottak.

Tekintettel arra, hogy az utcán a két közmunkáson és az intézkedő rendőrökön kívül más nem tartózkodott, így nem igaz, hogy az előállítás "mindenki szeme láttára megszegényítő és emberi méltóságot semmibe vevő módon történt".

9 órakor a S.-i Rendőrörsre érkezést követően a panaszost az előállító helyiségben helyezték el, a bilincs használata ekkor megszűnt, majd a panaszos felvette a vele együtt behozott nadrágot és cipőt.

Ekkor K. J. c. r. tzls. és B. Cs. c. r. ftzls. azonnal átadta a panaszosnak a fogvatartott jogairól és kötelességeiről szóló tájékoztatót, és tájékoztatták, hogy a személyi szabadságot korlátozó intézkedéssel szemben 30 napon belül panasszal élhet, amit megértett és tudomásul vett.

Az előállított személy közölte, hogy panasszal nem kíván élni, valamint nyilatkozott, hogy 5 órát meghaladó fogvatartása esetén étkezést, hozzátartozó kiértékelését nem kéri, sérülése, betegsége nincs, orvosi ellátást nem kér, életmentő gyógyszert nem szed. Ezen körülményeket is magába foglaló írásos nyilatkozatot elolvasás után helybenhagyólag aláírta.

Tekintettel arra, hogy az előállító helyiségben elhelyezést megelőzően 9 órakor az előállítást végrehajtó rendőrök a bilincset eltávolították Panaszos kezéről, így nem valós a panaszban azon része sem, hogy a bilincset napközben 11 órát követően vették le kezéről, mintahogy az sem igaz, hogy „arccal a fal felé állították és altestileg is megmotoztak”, hiszen a ruházatátvizsgálás még panaszos H.-i házában 8 óra 40 perckor megtörtént, azt követően ruházatátvizsgálatot, motozást már nem alkalmaztak az előállított személlyel szemben.

A panaszos előállítása 2017. március 28. napon 8 óra 35 perctől 14 óra 45 percig tartott. A panaszos az előállításról szóló igazolást az előállítás megszűnését követően megkapta, mely igazoláson a jogorvoslati jog gyakorlásának lehetőségei és módjai fel vannak tüntetve.

A panaszost 2017. március 28-án 12:30 óra és 13:10 óra közötti időben gyanúsítottként Ö.-N. H. r. ftörm. hallgatta ki. 13:10 óra és 14:00 óra között a panaszos ismételen az előállító helyiségben került elhelyezésre, tekintettel arra, hogy nevezett személy őrzése más módon nem volt kellő biztonsággal megoldható. Ezt követően 14:00 és 14:40 óra közötti időben L. Z. c. r. ftörm. hajtotta végre nevezett bűnügyi nyilvántartásba vételét. A bűnügyi nyilvántartásba vételt követően 2017. március 28-án 14:45 órakor a panaszost sérülés-, és panaszmentesen szabadon bocsátották.

A beszerzett hivatalos iratok, rendőri jelentések, parancsnoki kivizsgálásban foglaltak alapján határozottan, és minden kétséget kizáróan megállapítható, hogy a panaszos 2017. március 28. napi előállítása során a vele szemben intézkedő rendőrök kellően körültekintően, a vonatkozó jogszabályokat betartva, az előírtaknak megfelelően jogszerűen, szakszerűen és arányosan jártak el.

Fentiekre tekintettel megállapítható, hogy a panaszos panaszlevelében írtak a valóságnak nem felelnek meg, azok a képzelet, fantázia szüleménye, így a kapitányságvezető javasolja a panaszt mint alaptalant elutasítani.

2) A 2017. május 23-án kelt összefoglaló jelentés a fentiekben ismertetett átirathoz képest csupán annyi többletinformációt tartalmaz, hogy a beszerzett információk alapján a gyanúsított az idézést nem hajlandó átvenni, illetőleg több személynek olyan kijelentést tett, hogy „Küldhet bármit a rendőrség, ő nem fog semmit átvenni és bejönni sem fog, szarik az egészre”. Az idézés a Posta SZEÜSZ rendszerén március 20-án 9 óra 20 perckor kipostázásra került.

A S. Rendőrőrs előállító helyiségében fűtés nincs, azonban a helyiség hőmérséklete megegyezik az épület többi helyiségének hőmérsékletével. Az előállítás során a panaszos egy alkalommal sem jelezte, hogy fázna, pokrócot, vagy takarót kérne.

3) Ó.-N. H. r. ftörm. 2017. május 22-én kelt jelentése csupán annyi többletinformációt tartalmaz a fentiekhez képest, hogy az idézés tértivevénye a mai napig nem érkezett vissza. A jelentés részletes ismertetésétől a Testület eltekint.

4) K. J. c. r. tzls. 2017. május 19-én kelt jelentése releváns többletinformációt nem tartalmaz, így annak ismertetésétől a Testület eltekint.

5) B. Cs. c. r. tzls. 2017. május 19-én kelt jelentése releváns többletinformációt nem tartalmaz, így annak ismertetésétől a Testület eltekint.

6) Az előállítás végrehajtásáról szóló jelentés többletinformációként rögzíti, hogy tekintettel arra, hogy információk merültek fel arra vonatkozóan, hogy nevezett rendszeresen szűrő, vágó eszközt tart magánál és a késelem veszéllyel járt volna, ezért előzetes figyelmeztetés nélkül a panaszossal szemben testi kényszerítést és bilincselést alkalmaztak oly módon, hogy B. Cs. c. r. ftzls. nevezett bal kezére, K. J. c. r. tzls. nevezett jobb kezére fogott, majd hason fekvő helyzetben a földre kényszerítették, ezt követően K. J. c. r. tzls. a panaszos kezét hátra helyzetben megbilincselte.

A bilincselést követően közölték a rendőrök a nevüket, jelvéyszámukat, rendfokozatukat és beosztási helyüket. B. Cs. c. r. ftzls. jelentem, hogy ezt követően igazoltatta az intézkedés alá vont személyt, majd az igazoltatott személy és a bemutatott okmányok adatait a SIS rendszerben, a személyi adat- és lakcímnnyilvántartásban telefonon keresztül ellenőrizte, mely eredményre nem vezetett.

7) A parancsnoki kivizsgálás szerint a kényszerítő eszköz használata jogszerű és szakszerű volt.

8) V. Z. r. tzls. 2017. április 10-én kelt jelentése szerint a 2017. április 10-én 18 óra 10 perckor megjelent a panaszos lakcímén, hogy nyilatkoztassa, a vele szemben foganatosított, személyes szabadságot korlátozó és kényszerítő eszköz alkalmazásával is együtt járó rendőri intézkedéssel kapcsolatban kíván-e panasszal élni. A panaszos elmondta, hogy vele szemben foganatosított, személyes szabadságot korlátozó és kényszerítő eszköz (testi kényszer, bilincs) alkalmazásával is együtt járó rendőri intézkedéssel szemben panasszal nem kíván élni, és a személyes meghallgatásán nem kíván részt.

9) Az előállításról kiállított igazolás szerint a panaszos előállítása 2017. március 28-án 8 óra 35 perctől 14 óra 45 percig tartott. Az előállítással kapcsolatban panaszja nem keletkezett.

10) A Nyilatkozat elnevezésű iraton a panaszos úgy nyilatkozott, hogy panaszja és sérülése nincs, kártérítést nem kér.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításokra jutott.

1) A Testület az előállítás jogszerűségének vizsgálata során az alábbi megállapításokra jutott.

a) A Testület először azt vizsgálta, hogy a panaszos előállítására megfelelő jogalap alapján került-e sor.

A rendőri jelentések szerint a rendőrök K.-i Rendőrkapitányságon [...] bü. számon folyamatban lévő a

Btk. 198. § (4) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdése szerint minősülő tizennegyedik életévét betöltött, de tizennyolcadik életévét be nem töltött személlyel hatalmi vagy befolyási viszonyával visszaélve elkövetett szexuális visszaélés büntetvény megalapozott gyanúja miatt folyó büntetőeljárás során 2017. március 28. napon a panaszost a lakásáról a S.-i Rendőrsre az Rtv. 33. § (2) bekezdése alapján előállították, majd gyanúsítottként hallgatták ki. Az előállításra azért volt szükség, mert a panaszos nem jelent meg az idézésen, illetve olyan információ jutott a rendőrség tudomására, hogy a panaszos többször kijelentette nyilvánosan, hogy nem fog bemenni a rendőrségre, illetve hogy a gyanúsítás tárgyát képező cselekményt azóta is folytatja.

A fent hivatkozott Rtv. szakasz alapján a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése rendelkezik a rendőr intézkedési kötelezettségéről. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak.

Az Rtv. 33. §-ának (2) bekezdés b) pontja szerinti előállítási okkal kapcsolatban újra szükséges visszautalni a Testület korábbiakban már említett gyakorlatára, miszerint ha az Rtv. szerinti rendőri fellépés mögöttes jogalapjaként a rendőrség, egy az Rtv-n kívüli jogszabályban meghatározott tényállás tekintetében fennálló gyanúokra (pl. bűncselekmény vagy szabálysértés gyanújára) hivatkozik, a Testület – az adott cselekményért egyébként fennálló szabálysértési vagy büntetőjogi felelősség kérdésében való állásfoglalás nélkül – vizsgálja, hogy az adott esetben fennállt-e olyan fokú gyanú, amely elégséges jogalapot szolgáltatott az intézkedéssel megvalósult jogkorlátozásra.

A Btk. 198.§ (4) bekezdése szerint az a tizennyolcadik életévét betöltött személy, aki tizennegyedik életévét betöltött, de tizennyolcadik életévét be nem töltött személlyel a vele kapcsolatban fennálló hatalmi vagy befolyási viszonyával visszaélve szexuális cselekményt végez, három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

Tekintettel arra, hogy a rendőrség tájékoztatása szerint november óta folyamatban volt a sértett szülőjének feljelentés alapján a büntetőeljárás és az idézés célja épp a gyanúsítás közzétevése volt a panaszossal szemben a Testület elfogadta, hogy fennállt a panaszossal az intézkedéshez szükséges egyszerű gyanú azzal kapcsolatban, hogy valamilyen bűncselekményt követett el.

A fentiek alapján megvolt az előállításhoz szükséges jogalap.

b) Tekintettel arra, hogy az Rtv. a vizsgált esetre nem kötelező jelleggel, hanem lehetőségként írja elő az előállítás alkalmazását, a jogalap meglétén túl a Testületnek azt is mérlegelni kellett, hogy az előállítás megfelelt-e az arányosság követelményének.

Azon kérdés megítéléséhez, hogy a rendőrség megalapozottan döntött-e a panaszosok előállítása mellett, az Rtv. 15. §-ában előírt arányossági követelmény ad eligazítást. A rendelkezés értelmében „a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával”, továbbá „több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintette a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár”.

Az arányosság megítélésékor a Testületnek azt kellett figyelembe vennie, hogy volt-e az előállításnak olyan célja, amely csak a szabadság korlátozásával volt elérhető.

A Testület erre a kérdésre igenlő választ adott. A Testület álláspontja szerint a cselekmény tárgyi súlya, továbbá a gyanúsítás közzététele mielőbbi megtörténte, tovább a rendőrség tudomására jutott

azon információ, hogy a panaszos jelenleg is tiltott kapcsolatot tart fenn a sértettel megalapozta és indokoltá tette a panaszos előállítását.

A Testület ezért arra a megállapításra jutott, hogy a konkrét esetben a cselekmény mielőbbi felderítéséhez fűződő bűnüldözési érdek, illetve a panaszossal szemben felmerült gyanú alátámasztásának igénye panaszossal szembeni további rendőri intézkedés foganatosítását indokolta, amely a Testület álláspontja megalapozta a panaszos előállítása arányosságának megállapíthatóságát, így nem sérült a panaszos személyes szabadsághoz való alapvető joga.

c) A Testület ezt követően azt értékelte, hogy a panaszos előállításának időtartama a jogszabályi előírásoknak és az arányosság követelményének megfelelt-e.

Az Rtv. 33. §-ának (3) bekezdése tartalmazza az előállítás időtartamára vonatkozó rendelkezéseket. Ennek értelmében a személyi szabadság csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozható. Ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal, 4 órával meghosszabbíthatja, amennyiben ez indokolt és az előállítás célja még nem valósult meg. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.

A Szolgálati Szabályzat 30. §-ának (3) bekezdése szerint az előállítás a fogvatartott személy szabadon bocsátásáig vagy őrizetbe vételéig, illetve előzetes letartóztatásáig, de legfeljebb az Rtv. 33. §-ának (3) bekezdésében meghatározott ideig tart.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése főszabályként a „szükséges” időt jelöli meg és csak végső korlátként, határozza meg a 8 óras (illetve indokolt esetben, külön alaki feltételek mellett a további 4 óras) időtartamot. Felhívja a Testület a figyelmet az előállítás intézményének a személyi szabadságot súlyosan korlátozó jellegére, amelyre értelemszerűen vonatkozik az Rtv. 15. § (1) bekezdésében meghatározott azon általános arányossági követelmény is, mely szerint „a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával”.

A rendőrségi dokumentumokból a Testület az alábbiakat állapította meg.

A panaszos előállítása 2017. március 28-án 8 óra 35 perctől 14 óra 45 percre összesen 6 óra 10 percig tartott, amelyből A panaszost 2017. március 28-án 12:30 óra és 13:10 óra közötti időben gyanúsítottként Ö.-N. H. r. ftörm. hallgatta ki. 13:10 óra és 14:00 óra között a panaszos ismételt az előállító helyiségben került elhelyezésre, tekintettel arra, hogy nevezett személy őrzése más módon nem volt kellő biztonsággal megoldható. Ezt követően 14:00 és 14:40 óra közötti időben L. Z. c, r. ftörm. hajtotta végre nevezett bűnügyi nyilvántartásba vételét. A bűnügyi nyilvántartásba vételt követően 2017. március 28-án 14:45 órakor a panaszost sérülés-, és panaszmentesen szabadon bocsátották.

A rendőri jelentések szerint 9 órakor érkeztek a panaszossal a kapitányságra. A panaszos is azt jelölte meg, hogy 9-fél 10 magasságában került az előállító helyiségbe. A panaszos a kihallgatást megelőző 20 percre tette az iratok, nyilatkozatok kitöltésének idejét, erre a Testület fél órát vett figyelembe, tehát az nagy valószínűséggel 11 óra 30 és 12 óra között zajlott.

A panaszossal szemben tehát 9 óra 30 perc és 11 óra 30 között nem foganatosítottak érdemi cselekményt. Figyelemmel a rendőrség gyakorlatára – nagy valószínűséggel ezen időszakban készítették el a rendőrök az előállítással kapcsolatos jelentéseket.

A fentiek alapján megállapítható, hogy ugyan voltak kisebb „üres járatok” az előállítás során a panaszost érintő eljárási cselekmények, intézkedések között, de azok nem érték el azt a mértéket a Testület álláspontja szerint, amely alapjog sérelem okozására alkalmas.

A Testület tehát az elvégzett cselekményekhez viszonyítva nem tartotta indokolatlanul eltúlzottnak a panaszos előállításának időtartamát, a Testület álláspontja szerint az intézkedés időtartama – figyelemmel az Rtv. 15. §-ban előírt arányossági követelményre – nem haladta meg az elérni kívánt célhoz szükséges időt.

Mindezek alapján az előállítás időtartama miatt a Testület álláspontja szerint nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz való joga.

2) A kényszerítő eszköz alkalmazás jogszerűségének vizsgálata során az alábbi megállapításokra jutott a Testület.

A rendőri jelentés szerint miután a panaszos ajtót nyitott K. J. c. r. tzls. nevezett jobb kezére, míg B. Cs. c. r. ftzls. pedig nevezett bal kezére fogott, hasra fektették, majd kezeit K. J. az Rtv. 48. §. b) valamint c) pontjai alapján, a 30/2011. (IX.22.) BM. rendelet 41. §. (4) bek. b) pontjában írtak alapján hátra helyzetben megbilincselte. A bilincselés 9 óráig tartott.

Az Rtv. 47. §-a szerint a rendőr – intézkedése során – az ellenszegülés megtörésére testi erővel cselekvésre vagy a cselekvés abbahagyására kényszerítést (testi kényszert) alkalmazhat.

A bilincs alkalmazásának szabályait az Rtv. 48. § rendezi. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr bilincset alkalmazhat a személyi szabadságában korlátozni kívánt vagy korlátozott személy a) önkárosításának megakadályozására, b) támadásának megakadályozására, c) szökésének megakadályozására, d) ellenszegülésének megtörésére. A

Szolgálati Szabályzat 41. § (1) bekezdése szerint „bilincs alkalmazása, az Rtv. 48. §-ában meghatározott esetekben különösen azzal szemben indokolt a) aki erőszakos, garázda magatartást tanúsít, és ennek abbahagyására testi kényszerrel nem készíthető, b) aki az intézkedő rendőrt, annak segítőjét, valamint az intézkedésben közreműködőt megtámadja, c) akinek az elfogására büncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja miatt került sor, és szökése bilincs alkalmazása nélkül nem akadályozható meg, d) akinek a jogszerű intézkedéssel szembeni ellenszegülése testi kényszerrel nem törhető meg, e) aki önkárosító magatartást tanúsít vagy ilyen magatartás tanúsításával fenyeget, f) akinek fogvatartása során kísérését rendelték el, és a kísért személy veszélyessége azt indokolja, vagy g) akit egyedül intézkedő rendőr állít elő. A (6) bekezdés a) pontja szerint a bilincselés módját az intézkedő rendőr az adott körülmények között a legcélrányosabban választja meg azzal, hogy a kezek hátra bilincselése akkor célszerű, ha a bilincs alkalmazására testi kényszer útján kerül sor, vagy alapos okkal tartani lehet rendőr elleni támadástól, valamint szökéstől. A (7) bekezdés szerint a rendőr az intézkedés alá vont személyt fekvő helyzetben, falnak vagy más tárgynak nyomva megbilincselheti, ha azt a személy aktív ellenszegülése, támadása, erőszakos magatartása vagy ezek kialakulásának megelőzése szükségessé teszi.

A Szolgálati Szabályzat a kényszerítő eszközök általános szabályai között, a 39. § (1) bekezdésben rögzíti, hogy kényszerítő eszköz csak akkor alkalmazható, ha az intézkedés alá vont magatartása, ellenszegülésének mértéke annak Rtv. szerinti alkalmazását indokolja. A nagyobb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz akkor alkalmazható, ha a kisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz alkalmazása nem vezetett eredményre vagy sikere eleve kilátástalan. A (3) bekezdés szerint a kényszerítő eszköz alkalmazását jól hallható, közérthető és határozott módon a következő sorrendben meg kell előznie: a) a jogellenes magatartás abbahagyására való felszólításnak, „a törvény nevében” szavak előrebocsátásával, valamint b) a figyelmeztetésnek, hogy kényszerítő eszköz alkalmazása következik.

A Testület ehelyütt hivatkozik az arányosság követelményére is, amelyet az Rtv. 15. §-ának (1) bekezdése úgy határoz meg, hogy a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával. Az Rtv. 16. §-ának (1) bekezdése továbbá kimondja, hogy a rendőr kényszerítő eszközt csak a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén, az arányosság elvének figyelembe tartásával alkalmazhat úgy, hogy az nem okozhat aránytalan sérelmet az intézkedés alá vontnak. Nincs helye a kényszerítő eszköz további

alkalmazásának, ha az ellenszegülés megtört, és a rendőri intézkedés eredményessége enélkül is biztosítható.

A rendőrség nem jelölt meg az előadásában olyan körülményt, amely a panaszos támadásának lehetőségére utalt volna, illetve amely megalapozta volna azt a feltevést, hogy a panaszos megkísérte volna a rendőri intézkedés alól kivonni magát és a helyszínét elhagyni. A Testület nem tudott feltárni olyan elemet, ami a konkrét esetben a fokozatosság elvére is figyelemmel a bilincs alkalmazását megalapozta volna az Rtv. 48. §-ban meghatározott bármely másik okból, ugyanis a rendőrök ezzel kapcsolatban semmilyen előadást sem tettek, azon kívül, hogy a panaszos nem jelent meg az idézésen, amelynek a kézbesítési vélelme azonban a panaszos előadása szerint még nem állt be és ezt a rendőrség sem cáfolta.

Így a Testület álláspontja szerint a rendőrség kellő jogalap nélkül alkalmazott a panaszossal szemben bilincset, sértve ezzel a panaszos alapjogát.

Mindezekre való tekintettel a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy sérült a panaszos emberi méltósághoz való joga a végrehajtott bilincselés miatt. A jogsérelem mértékét súlyosbítja azon tény, hogy a panaszos kezeit hátra helyzetbe bilincselték meg.

A Testület ugyanakkor nem tudott állást foglalni abban a kérdésben, hogy a panaszos bilincselése mikor szűnt meg, mivel ekörben a rendőrségi és a panaszosi előadás között olyan mértékű az ellentmondás, hogy azt a Testület a rendelkezésére álló eszközökkel nem tudta feloldani.

3) A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök az intézkedés során megrongálták a kertkapuját, illetve a ház ajtaját.

A rendőrök ezzel szemben azt állították, hogy K. J. c. r. tzls. és B. Cs. c. r. ftzls. az ingatlan udvarára mentek oly módon, hogy az épületet határoló téglakerítés fém kapu szárnyát tartó kötöződrótot három helyen el kellett vágni, melyhez megfelelő szerszám hiányában a két közmunkás segítségét kérték. Nem igaz tehát a panaszos által levelében leírt azon tény, hogy a rendőrök a "bejárati kapu roncsolásával jutottak be" az ingatlan udvarába. Ö.-N. H. r. ftörm. az utcán maradt, és ott biztosított.

B. Cs. c. r. ftzls. és K. J. c. r. tzls. több alkalommal a „Törvény nevében” szavak előrebocsátásával, nagy hangerővel felszólították a panaszost, hogy az épületből jöjjön ki, aki ennek hatására önként nyitotta ki a ház bejárati ajtaját. Ennek következtében a panaszos azon állítása sem igaz, hogy a rendőrök a lakás bejárati ajtaját részlegesen megrongálva parancsolták ki a lakásból.

Az Rtv. 13. § (3) bekezdése szerint ha a rendőrt az intézkedés megtételében tárgy akadályozza, azt eltávolíthatja, vagy az akadályt más módon elháríthatja, az ezzel okozott kárért a rendőrségnek az intézkedés alapjául szolgáló cselekményben vétlen károsultat kártalanítania kell.

Az Rtv. 15. § pedig az arányosság követelményét szabályozza. Eszerint több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.

A Testület a történeti tényállás kialakítása során feloldhatatlan ellentmondást tapasztalt a panaszos és a rendőrség által előadottak között, amelyeket a rendelkezésére álló korlátozott számú bizonyítási eszközzel és a birtokában lévő csekély számú bizonyítékkal nem tudott feloldani, így a történeteket nem tudta rekonstruálni atekintetben, hogy a rendőrök megrongálták-e a bejárati ajtót. A rendőrök ugyan maguk is elismerték, hogy a kertkaput tartó műanyagot elvágták, hogy az intézkedést akadályozó tárgyat eltávolítsák és így be tudjanak menni az ingatlanba. Azonban a rendelkezésre álló információk alapján nem tisztázható, hogy a rendőrök megpróbálták-e más módon, a kapu leszerelése nélkül bejutni az ingatlanra.

A Testület a fentiek miatt arra az álláspontra helyezkedhetett, hogy a panaszos tulajdonhoz való alapvető jogának a sérelme nem megállapítható.

4) A panaszos sérelmezte, hogy ruházatátvizsgálást, illetve annak a módját.

A panaszos szerint a kapitányságon falhoz állították, és altestileg is megmotozták.

A rendőri jelentések szerint a kapitányságon már nem történt ruházatátvizsgálás, mert azt a helyszínen már foganatosították.

A kérdés tisztázásához először is rögzíteni kell, hogy a rendőrség munkájára vonatkozó joganyag megkülönbözteti a Rtv. 30. § és Rtv. 26. § (4) bekezdés szerinti ruházatátvizsgálást és a Be. 150. § szerinti motozást. E két jogintézmény noha hasonlít egymásra, alkalmazási feltételei és a foganatosítás módjában számos eltérés van:

- míg a ruházatátvizsgálás foganatosításához elegendő az ügynevezett egyszerű gyanú vagy a fokozott ellenőrzés elrendelése, addig a motozáshoz valamennyi esetben a nyomozás elrendeléséhez szükséges alapos gyanú fennállta szükséges.
- további különbség, hogy ruházatátvizsgálás csak az intézkedés alá vont ruházatának és a közvetlen felügyelete vagy rendelkezésére álló csomagjai, tárgyai átvizsgálására terjed ki, míg a motozás a test átvizsgálását is jelenti.

A Testület a hatásköri szabályai alapján csak az Rtv. alapján foganatosított ruházatátvizsgálást vizsgálhatja, a Be. 150.§-a szerint foganatosított motozás jogszerűségének megítélése az ügyészség feladata.

Az Rtv. csupán a ruházatátvizsgálásnál és a befogadásnál (18.§) ír elő az intézkedő nemére vonatkozóan szabályokat. Az Rtv. 31. § (1) bekezdése szerint akivel szemben személyi szabadságot korlátozó intézkedést foganatosítanak, annak ruházatát a rendőr a támadásra vagy az önvészély okozására alkalmas tárgy elvétele végett, előzetes figyelmeztetés után átvizsgálhatja. A fent hivatkozott törvényhely (2) bekezdése előírja, hogy a ruházat átvizsgálását – halaszthatatlan eset kivételével – az intézkedés alá vonttal azonos nemű személy végezheti. Az intézkedés nem történhet szemérem sértő módon. Az Rtv. 18. § (4) –(5) bekezdése szerint a rendőrségi fogdába történő befogadásakor, amennyiben a rendelkezésre álló adatokra, illetve a befogadás körülményeire vagy a fogvatartott viselkedésére tekintettel alapos okkal feltételezhető, hogy a fogvatartott saját vagy más életének, testi épségének veszélyeztetésére alkalmas tárgyat tart magánál, az élet, testi épség védelme, továbbá a bűncselekmény megelőzése érdekében a fogvatartott testét, erre vonatkozó előzetes figyelmeztetést követően - a testüregre is kiterjedően - át kell vizsgálni. A fogvatartott testének átvizsgálása nem történhet szemérem sértő módon, és az átvizsgálás alatt más fogvatartott, illetve a fogvatartottal ellentétes nemű személy nem lehet jelen.

A Szolgálati Szabályzat 31. § (7) bekezdése szerint elhelyezéskor a fogvatartottat nyilatkoztatni kell sérüléséről, esetleges panaszáról. Betegség vagy sérülés esetén orvosi ellátásban kell részesíteni, ruházatát támadás vagy önvészély okozására alkalmas tárgy elvétele céljából a felügyeletet ellátó rendőrnek át kell vizsgálnia. A ruházat átvizsgálását a fogvatartottal ellentétes nemű személy nem végezheti, valamint nem lehet jelen, kivéve, ha az átvizsgálás technikai eszközzel történik.

Az ellentmondó előadások miatt, az előállító helyiség, illetve a rendőrkapitányság kamerafelvételének hiányában a Testület nem tudta rekonstruálni, hogy történt-e ismételt ruházatátvizsgálás, illetve azt milyen módon foganatosították.

A Testület az ellentmondó panaszosi és rendőri előadások alapján, mivel az ellentmondás egyéb bizonyíték hiányában feloldani nem tudta, arra a megállapításra jutott, hogy a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelme nem megállapítható.

5) A panaszos sérelmezte továbbá, hogy az intézkedést fogatosító rendőrök nem biztosították számára, hogy ruhát vegyen magához, ezért fázott az előállító helyiségben.

A rendőri jelenés szerint a panaszos alsóruházatban volt, ezért összekészítettek neki ruhákat és a panaszossal együtt beszállították a kapitányságra.

Az Rtv. 2. §(1) bekezdése szerint a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

A Szolgálati Szabályzat és az Rtv. az előállítás kapcsán nem írja elő, hogy biztosítani kell, hogy az előállítandó személy tárgyakat vegyen magához, ugyanakkor az elővezetés szabályai között konkrétan rendelkezik erről az Rtv. A 34. § (2) bekezdése szerint a rendőr lehetőséget ad arra, hogy az elővezetendő személy az évszaknak megfelelően felöltözzön, pénzt, élelmét, fontos személyi használati tárgyait - a saját és mások testi épségét veszélyeztető eszközökön kívül - magához vegye, a jelenlévő hozzátartozóitól elbúcsúzzon.

A lakásban történő előállítás és az elővezetés jellegénél fogva hasonló cselekmény, és habár jogalapjuk más, de mindkettőt jellemzően az intézkedés alá vont személy lakásából/tartózkodási helyéről fogatosítják és mindkettő célja, hogy az intézkedés alá vont személy további intézkedés/eljárási cselekmény fogatosítása végett a hatóság előtt megjelenjen. Éppen ezért a Testület álláspontja szerint a lakásból történő előállításnál is biztosítani kell, hogy az előállítandó személy megfelelő öltözékkel rendelkezzen.

Ugyanakkor az ellentmondó előadások miatt, az előállító helyiség kamerafelvételének hiányában a Testület nem tudta rekonstruálni, hogy a panaszos milyen ruházatban várakozott az előállító helyiségben.

A Testület az ellentmondó panaszosi és rendőri előadások alapján, mivel az ellentmondás egyéb bizonyíték hiányában feloldani nem tudta, arra a megállapításra jutott, hogy a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelme nem megállapítható.

6) A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök az intézkedést úgy fogatosították, hogy lejárassák más személyek is láthassák azt.

Sem a Rtv., sem a Szolgálati Szabályzat nem tartalmaz az intézkedés helyének megválasztásával kapcsolatban rendelkezéseket. Az Rtv. 2. §-ából – amely szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait – levezethető azonban, hogy az intézkedő rendőrök kötelesek úgy eljárni, hogy az az intézkedés alá vontnak a lehető legkisebb sérelmet okozza.

A Testület megjegyzi, hogy a rendőri intézkedések jelentős részét végzik az eljáró rendőrök közterületen vagy közterület közvetlen közelében, így szinte lehetetlen annak elkerülése, hogy az egyes intézkedéseknek szemtanúi legyenek. A Testület azt sem vonja kétségbe, hogy a közterületen fogatosított rendőri intézkedés az intézkedés alá vont számára kellemetlen, esetleg megalázó is lehet.

Ugyanakkor jelen esetben sem a panaszból, sem a rendőri jelentésekből nem derül ki az, hogy a panaszos jelezte volna az eljáró rendőröknek, hogy a helyzet számára megalázó.

A Testület álláspontja szerint a panaszos lakása a városközponttól relatíve távol található, így elmondható, hogy a panaszossal szemben a rendőrök kevésbé forgalmas helyen fogatosították az intézkedést. Az intézkedés továbbá jórészt a panaszos lakásán belül zajlott.

A Testület a fentiek alapján úgy foglalt állást, hogy panaszos emberi méltósághoz való jogának megsértése az adott körülmények között nem valósult meg.

7) A panaszos sérelmezte továbbá, hogy az intézkedést fogatosító rendőrök nem közölték az intézkedés célját.

A rendőrségi iratok szerint a rendőrök az Rtv. 20. § (2) bekezdésének megfelelően szóban azonosították magukat, valamint közölték az intézkedés tényét és célját.

Az Rtv 20. §-ának (1) bekezdése szerint a rendőrt az intézkedés során az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye vagy szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja. Ugyanezen szakasz (2) bekezdése kimondja, hogy a rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről.

Az Rtv. idézett bekezdése egyértelműen rendelkezik: az intézkedő rendőröknek az intézkedés megkezdése előtt egyebek mellett, a rendőri intézkedés eredményességét veszélyeztető körülmény hiányában nevüket és azonosító számukat, illetve az intézkedés célját közölniük kell.

Az előadások közötti ellentmondást további bizonyítékok hiányában nem lehetett feloldani, így a Testület nem tudott megnyugtatóan állást foglalni abban a kérdésben, hogy rendőrök betartották-e az Rtv. 20.§ előírásait.

Mindezek alapján a Testület úgy foglalt állást, hogy ekörben a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem megállapítható.

IV.

A Testület álláspontja szerint nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz való joga az előállítás kapcsán, mert az arányos és jogszerű volt. Ugyanakkor a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy sérült a panaszos emberi méltósághoz való joga a végrehajtott bilincselés miatt. A jogsérelem mértékét súlyosítja azon tény, hogy a panaszos kezeit hátra helyzetbe bilincselték meg.

Az ellenmondó bizonyítékok miatt a Testület a kapu és az ajtó rongálására vonatkozó panasz kapcsán arra az álláspontra helyezkedhetett, hogy a panaszos tulajdonhoz való alapvető jogának a sérelme nem megállapítható. Ugyanezen okból a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelme nem megállapítható a ruházatátvizsgálásra vonatkozó panasz, illetve a ruházat hiányára vonatkozó panasz kapcsán, illetve a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme szintén nem megállapítható az intézkedés okának közlésére vonatkozó panasz kapcsán.

A Testület azon panasz kapcsán, hogy többen is láthatták a panaszost az utcán az intézkedés során, úgy foglalt állást, hogy panaszos emberi méltósághoz való jogának megsértése az adott körülmények között nem valósult meg.

A megvalósult alapjogsértés a Testület megítélése szerint elérte a súlyosság azon fokát, amely indokolttá tette a panasz és az állásfoglalás megküldését az országos rendőrfőkapitánynak, ezért a Testület a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2018. március 8.

Dr. Lukács Tamás

elnök

Dr. Kozma Ákos

elnökhelyettes, előadó testületi tag

Dr. Wildner Domonkos

testületi tag

Dr. Cservák Csaba

testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET